Стална конференција
градова и општина

Савез градова и општина

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC

Мр Зоран Радосављевић
Оливера Шкољевић

Анализа могућности давања овлашћења јединицама локалне самоуправе да утврђују јавни интерес за објекте од локалног значаја

Пројекат ***Институционална подршка СКГО***

Ужице, 2010

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Swiss Agency for Development and Cooperation SDC

Анализа је разултат рада Сталне конференције градова и општина (СКГО) у оквиру пројекта „Институционална подршка СКГО“. Пројекат финансира Швајцарска агенција за развој и сарадњу (SDC), а спроводи Стална конференција градова и општина. Анализа не представља званичан став Швајцарске агенције за развој и сарадњу. Аутор анализе је искључиво одговоран за информације које се у њој налазе.

Садржај

Увод 5

1. Историјат и правни оквир експропријације у србији 7

2. Врсте експропријације 9

3. Утврђивање јавног интереса 11

4. Корисник експропријације 13

5. Предлог за утврђивање јавног интереса – садржај, потребни докази... 15

6. Акт владе о утврђеном јавном интересу 19

7. Нека карактеристична решења везана за утврђивање јавног интереса у претходно важећим и актуелном закону о експропријацији србије 21

8. Искуства других земаља везана за утврђивање јавног интереса 25

8.1. Приказ уређења експропријације у Републици Хрватској 26

8.2. Приказ уређења експропријације у Републици Српској 27

8.3. Приказ уређења експропријације у Федерацији БиХ 28

9. Правац размишљања и деловања - препоруке за измене правног оквира 31

10. Литература и коришћени извори 33

11. Анекси 35

11.1. Анекс 1: Пример предлога за утврђивање јавног интереса 36

11.2. Анекс 2: Примери карактеристичних решења Владе о утврђеном јавном интересу .....

11.3. Анекс 3: Преглед захтева за утврђивање јавног интереса према подносицима (2010, 2009. и 2008. година) .....

11.4. Анекс 4: Преглед захтева за утврђивање јавног интереса према врсти објеката/радова (локални и државни значај) .....

Увод

Предмет ове анализе је институт експропријације у Републици Србији са свим његовим појавним облицима и специфичностима.

Циљ истраживања је да се кроз анализу прописа и постојеће праксе из ове области израде препоруке за унапређење стања са аспекта локалне самоуправе и понуди одговарајући модел за регулисање овог института кроз разматрање могућности давања овлашћења јединицама локалне самоуправе да самостално утврђују јавни интерес за објекте од локалног значаја (саобраћајнице, комунална инфраструктура и сл.).[1]

Кроз анализу ове материје дат је историјат и најважније теоријско - правне одредбе код нас, идентификовани су учесници и приказан постојећи поступак за утврђивање јавног интереса, искуства земаља у окружењу и дате су одређене препоруке за иницирање евентуалних измена прописа који регулишу ову област.

Предмет и циљ истраживања захтевали су комплексан приступ материји и коришћење више различитих **метода** - нормативног, историјско-правног, компаративног, статистичког, дедуктивно-индуктивног, метода анализе и синтезе и др.

За прикушљање података о проблему и постојећем стању коришћена је релевантна домаћа и иностранa литература, закони и прописи, извештаји и акти државних органа и сл. Вишегодишње искуство на пословима разматрања захтева за утврђивање јавног интереса у министарству ресорном за послове урбанизма и просторног планирања, значајно је допринело припреми Анализе.

Анализа треба да послужи Одбору за урбанизам и становање СКГО као стручни основ за иницирање измена прописа који регулишу наведену област.

[1] Објектима од локалног значаја сматрају се објекти прописани чл. 20. Закона о експропријацији, а за које грађевинску дозволу не издаје Република у складу са посебним Законом (чл. 133. став 1. Закона о планирању и изградњи)

1. Историјат и правни оквир експропријације у србији

Право својине, једно од основних права које је заштићено међународним правним инструментима и националним законодавством, ипак није неограничено и на њега се може утицати, уколико друштвена заједница сматра да је то потребно и уколико то захтева јавни интерес[2].

Једна од најпознатијих и најчешће примењиваних мера државе којима се задире у приватну својину јесте експропријација[3].

Код нас, експропријација је одавно присутна, са различитим начинима уређења. На простору Србије прве назнаке експропријације појавиле су се у Српском грађанском законику из 1844. године. Овај институт познавало је и законодавство Краљевине СХС, касније Краљевине Југославије, чији је Србија била део. У каснијој савезној држави (ФНРЈ и СФРЈ), експропријација је уређивана на два начина, па се разликују и два раздобља: прво, до доношења Устава из 1974. године, у коме је експропријацију уређивао савезни закон, и друго, након 1974. године, када је њено уређивање прешло у надлежност република и покрајина које су доносиле своје законе о експропријацији.

СР Србија је, у складу са променама у односима између федерације и социјалистичких република, односно аутономних покрајина, донела свој први Закон о експропријацији 1973. године. Републички закон је преузео у основи сва решења ранијег савезног Закона о експропријацији, критичким преиспитивањем његове вишегодишње примене, а полазећи од потребе да се нека питања ближе и прецизније уреде.

Овај закон престао је да важи ступањем на снагу следећег Закона о експропријацији 1984. године, који је имао своје Измене и допуне 1987, 1989 и 1990. године.

Нови **Закон о експропријацији**, који се и данас примењује, ступио је на снагу 5. јануара 1996. године («Сл. гласник РС», бр. 53/95). Овај Закон садржи нова решења која су правно и логички последица уставних промена када је у питању експропријација. На нов и другачији начин уређена су основна питања експропријације, а то су утврђивање општег интереса који се сада утврђује на један узак и омеђен начин, ради одузимања непокретности. Ово је посебно битно када се зна да је општи интерес услов без кога нема експропријације. Друго питање је накнада за експроприсане непокретности која треба да буде одређена по тржишним основама, тако да не може бити нижа од тржишне цене.

---

[2] Устав Републике Србије ("Сл. гласник РС", бр. 98/2006) чланом 58. "јемчи мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона", али истовремено прописује да "право својине може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне", као и да се "законом може ограничити начин коришћења имовине".

[3] Појам "експропријација" води порекло од латинске кованице ex (из) и proprius (властит) из чега је настао термин "expropriare", "expropriatio" (одузети, присилно одузети).

У марту 2009. године донет је **Закон о изменама и допунама Закона о експропријацији**[4] («Сл. гласник РС», бр. 20/09). Три основне области биле су подложне изменама и допунама. Прво, питање субјекта, корисника експропријације је у извесној мери проширено. Друго, питање општег интереса сходно потребама праксе допуњено је новим садржајима да би институт експропријације имао развојну функцију у потпуности. Треће је питање накнаде за експроприсану непокретност (законодавац у овој области предвиђа допуне облика и врста накнаде).

[4] У Изменама и допунама Закона, термин "општи интерес" замењен је изразом "јавни интерес" али они садржински немају различито значење.
Термин "јавни интерес" изражава класичну поделу на јавно и приватно право, док израз "општи интерес" потиче из социјалистичког права и резултат је настојања да се другачијом терминологијом укаже на разлику између класичног грађанског права и социјалистичког права, мада суштинске разлике у овом случају нема.

2. Врсте експропријације

Закон о експропријацији прави разлику између потпуне експропријације непокретности и непотпуне експропријације. Ова два института разликују се по правним последицама које производе.

Потпуном експропријацијом на непокретности мења се облик својине, непокретност се преноси у својину корисника и уписује у земљишним књигама као својина корисника, тј. правног лица.[5]

Непотпуна експропријација нема за последицу престанак својине и настанак другог облика својине, већ само ограничење права својине[6]. Ограничење својине појављује се у два основна облика, и то: као **установљење службености** на непокретности (земљишта, зграде и други грађевински објекти) и као **закуп** (само на земљишту) и то на одређено време, највише до три године. То значи да службеност има трајни карактер, а закуп траје привремено.

Службеност[7] се установљава нпр. ради изградње постројења за пренос и развођење електричне енергије, подизања постројења телефонске и телеграфске мреже, изградњу водовода, канализације, гасовода, плиновода и других комуналних објеката.

Закуп се може установити само за потребе истраживања рудног и другог блага, коришћење каменолома, вађење глине, песка и шљунка, закуп природних добара за стављање под заштиту и сл.

Поступак установљења службености и закупа истоветан је поступку потпуне експропријације, што значи да се мора утврдити јавни интерес.

Законским одредбама предвиђено је и **привремено заузимање** у случају земљишта које треба да служи одређеној потреби у вези са изградњом објеката и установљењем службености, за које је у складу са законом утврђен јавни интерес, а најдуже до три године. Предмет привременог заузимања је искључиво земљиште и то обично оно које је близу земљишта на коме се гради објекат или изводе радови од јавног интереса. Привремено заузимање се спроводи нпр. ради смештаја радника, материјала, машина и сл.).

Закон о експропријацији познаје и институт **административног преноса**, којим се преносе права на непокретности у државној или друштвеној својини са једног на другог носиоца права на непокретности у друштвеној или државној својини. Услов да се изврши административни пренос непокретности је постојање јавног интереса, који се утврђује на начин који је предвиђен у случају експропријације.

---

[5] Чл. 4. Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09): "Даном правоснажности решења о експропријацији мења се сопственик на експроприсаној непокретности (потпуна експропријација) ".

[6] Чл. 5. Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09): "Експропријацијом може да се установи и службеност на непокретности или закуп на земљишту на одређено време (непотпуна експропријација) ".

[7] Постоји могућност установљења службености и у корист грађана, ако је то законом предвиђено, ради постављања водоводних цеви, електричних и телефонских каблова и сл. (чл. 8. Закона о експропријацији, "Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09)

3. Утврђивање јавног интереса

Експропријација се састоји из две фазе:
1. доношења акта о утврђивању јавног интереса,
2. доношења акта о експропријацији (изузимање из поседа ранијег власника и уступање новом кориснику уз накнаду).

Услов да би уопште дошло до експропријације непокретности јесте да то захтева јавни интерес утврђен законом. Утврђивање јавног интереса је обавезни претходни услов не само за потпуну експропријацију, већ и за непотпуну експропријацију, као и за привремено заузимање земљишта. Јавни интерес неопходно је утврдити и код административног преноса непокретности, као и у случају елементарних непогода већег обима. Ово је јасно прописано одредбама чл. 1. према коме се н**епокретности[8] могу експроприсати или се својина на њима може ограничити само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне.**

Јавни интерес за експропријацију непокретности према предлогу корисника експропријације, утврђује се законом или одлуком Владе у складу са законом[9]. Законом се увек може утврдити јавни интерес када то налаже потреба изградње независно од тога у ком облику својине се налази непокретност која је предмет експропријације (пример: *Закон о утврђивању јавног интереса за експропријацију непокретности ради изградње магистралног гасовода МГ-11* - «Сл. гласник РС», бр. 104/09).

Међутим, ако јавни интерес није утврђен посебним законом, а експропријација се врши за изградњу објеката од јавног интереса за заједничке потребе које обезбеђује држава, тада јавни интерес утврђује Влада.

Намене због којих се може утврдити јавни интерес одређене су чл. 20. Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09), према коме Влада може утврдити јавни интерес ако је експропријација непокретности неопходна за изградњу објеката у области: образовања, здравства, социјалне заштите, културе, водопривреде, спорта, саобраћајне,

---

[8] Непокретностима, у смислу Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09), сматрају се земљишта, зграде и други грађевински објекти (чл. 3.)
У смислу Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09 и 81/09-исправка): објекат јесте грађевина спојена са тлом, која представља физичку, функционалну, техничко - технолошку или биотехничку целину са свим потребним инсталацијама, постројењима и опремом, односно саме инсталације, постројења и опрема која се уграђује у објекат или самостално изводи (зграде свих врста, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, унутрашња и спољна мрежа и инсталације, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, јавне зелене површине, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и сл.); зграда јесте објекат са кровом и спољним зидовима, изграђена као самостална употребна целина која пружа заштиту од временских и спољних утицаја, а намењена је за становање, обављање неке делатности или за смештај и чување животиња, робе, опреме за различите производне и услужне делатности и др. Зградама се сматрају и објекти који имају кров, али немају (све) зидове (нпр. настрешнице), као и објекти који су претежно или потпуно смештени испод површине земље (склоништа, подземне гараже и сл.)

[9] чл. 2. Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09): "Јавни интерес за експропријацију непокретности утврђује се законом или одлуком Владе у складу са овим законом."

енергетске и комуналне инграструктуре, објеката за потребе одбране земље, обезбеђења заштите животне средине и заштите од елементарних непогода, за експлоатацију рудног блага, као и за изградњу станова којима се решавају стамбене потребе социјално угрожених лица.

Закон о изменама и допунама Закона о експропријацији уводи измене у чл. 20, тако што став 1. у коме су побројани објекти и радови ради којих је могуће утврдити јавни интерес, трпи промене. Неке делатности, због свог значаја издвајају се и допуњују у нови став 2, према коме Влада може утврдити јавни интерес и у случају кад је експропријација непокретности неопходна за експлоатацију минералних сировина, за обезбеђење заштите животне средине и заштите од елементарних непогода, укључујући и изградњу објеката и извођење радова за ове потребе, као и прибављање неизграђеног земљишта потребног ради расељавања насеља или дела насеља, ако је на подручју тог насеља или дела насеља утврђен јавни интерес за експропријацију непокретности ради експлоатације минералних сировина, као и у другим случајевима предвиђеним законом. У ставу 3. у истом члану наводи се и нови разлог за поступак експропријације, према коме Влада може утврдити јавни интерес за експропријацију непокретности које су према уговору о заједничком улагању у привредно друштво, односно о заједничком оснивању привредног друштва, који је закључила Република Србија, неопходне за обезбеђење неновчаног улога Републике Србије у то друштво, а које су обухваћене тим уговором или одговарајућим планским актом.

4. Корисник експропријације

Предлог за утврђивање јавног интереса за експропријацију може да поднесе лице које према одредбама овог закона може бити **корисник експропријације**[10]. То су: Република Србија, аутономне покрајине, град, град Београд, општина, јавни фондови, јавна предузећа. Такође, нова правна лица могу бити корисници експропријације: привредна друштва која су основана од стране јавних предузећа, као и привредна друштва са већинским државним капиталом основана од стране Републике Србије, аутономне покрајине, града, града Београда[11].

[10] Чл. 8. Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09)

[11] У рашчлањивању лица које у име одређених субјеката могу поднети предлог за експропријацију у Закону је назначено да у име Републике Србије предлог за експропријацију подноси републички јавни правобранилац, а за остале субјекте (аутономну покрајину, град, град Београд, односно општину) надлежни јавни правобранилац, односно друго лице овлашћено да заступа аутономну покрајину, град, град Београд, односно општину (чл. 25. Закона о експропријацији) Поред тога, предлог за експропријацију као корисници могу поднети и предузећа која имају статус правног лица.

5. Предлог за утврђивање јавног интереса – садржај, потребни докази...

Предлог за утврђивање јавног интереса подноси се Влади, али не непосредно, већ преко министарства надлежног за послове финансија.

Предлог за утврђивање јавног интереса **садржи**[12]:

- податке о непокретности за коју се предлаже утврђивање јавног интереса,
- врсту објекта, односно врсту радова чија је изградња, односно извођење предвиђено на одређеном земљишту,
- (податке о земљишту које се прибавља ради давања накнаде ранијим сопственицима експроприсаних непокретности који се расељавају због експлоатације минералних сировина, односно о земљишту које се прибавља ради обезбеђења неновчаног улога Републике Србије за оснивање привредног друштва),
- друге податке од значаја за утврђивање јавног интереса,
- извод из одговарајућег планског акта (у случају прибављања непокретности ради обезбеђења неновчаног улога Републике Србије - извод из уговора о заједничком улагању, односно заједничком оснивању привредног друштва, ако не постоји одговарајући плански акт)[13].

У самом **предлогу** за утврђивање јавног интереса за експропријацију корисник, поред осталог, наводи: назив предлагача, односно корисника; врсту експропријације коју је потребно спровести; врсту објекта који се гради, односно радова који се изводе; податке о досадашњем начину коришћења непокретности; податке о самој непокретности (број катастарске парцеле, катастарску општину, површину, а уколико је предмет захтева само део парцеле - опис, мере и границе тог дела парцеле, податке о власнику непокретности), образложење постојања јавног интереса.

Уз **захтев** подносица **прилаж**у **се** и потребне исправе којима се доказују чињенице из предлога: извод из листа непокретности и копија плана, издати од стране РГЗ - Служба за катастар непокретности (ради утврђивања чињеница које непокретности су предмет експропријације и ко је власник тих непокретности), инвестициони програм и други одговарајући подаци), као и докази који се односе на постојање одговарајућег планског акта.

Постојање одговарајућег планског акта којим се предвиђа изградња објекта од јавног интереса на одређеном земљишту **је основни услов** за доношење одлуке Владе о утврђивању јавног интереса за експропријацију непокретности. Оваквим законским решењем изражена је условљеност утврђивања јавног интереса и доношења одговарајућег планског акта, где утврђивање јавног интереса за експропријацију у суштини представља завршну фазу планирања и уређења простора на конкретној локацији или на комплексу земљишта

[12] У прилогу овог рада, као пример добре праксе, приложен је предлог за утврђивање јавног интереса који је поднело Градско јавно правобранилаштво града Ниша (Анекс 1)

[13] чл. 20. став 6. Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС", бр. 53/95, 20/09)

које се експроприше ради изградње или извођења других радова. Изградња објеката, односно извођење радова мора бити у складу са планским документима, кроз која су изражене одређене урбанистичке потребе које могу да ограниче право својине. Оваква ограничења приватне својине у урбаним срединама су неминовна због специфичне организације живота и сталне потребе да се оствари склад између развоја друштва, привреде, екологије и организације простора.

Сами **планski акти** су инструменти који одређују дубину захвата државе у приватну својину. Обим ограничења права својине у јавном интересу због урбанистичких потреба се разликује, па се може говорити о ограничењу због **урбанистичко - правних норми** (величина парцеле, облик, правила грађења и др.) или о **одузимању** свих или појединих **својинских права** лицу чија је имовина предмет експропријације. Укидање, односно одузимање својине (потпуна експропријација) свакако представља најтежи вид ограничења права својине због урбанистичких потреба. Такође, и непотпуна експропријација - установљење службености (нпр. пролазак мреже комуналне инфраструктуре преко поседа) у великој мери ограничава коришћење и намеће обавезу власнику да трпи ометање због одржавања комуналних инсталација и сл.

Закон о експропријацији, у поглављу II, прописује поступак за утврђивање јавног интереса, који садржи гаранцију за поштовање јавног (друштвеног) интереса и интереса носилаца права својине (грађана и грађанско - правних лица) од којих се одузима непокретност. Међутим, **сам Закон није дао прецизне критеријуме за утврђивање јавног интереса**, али је омогућио да се до њега дође тако што је поставио пут одређивањем више релевантних чињеница: субјекте, објекте и делатности од значаја, постојање планског акта, правила поступка, судску контролу и сл. На основу тих елемената надлежни орган треба да да субјективну оцену да ли је очекивана вредност односно корист од измене постојећег начина употребе непокретности већа од оне која се постизала на досадашњи начин. Такође, Закон, осим потребе постојања одговарајућег планског акта, односно његовог извода, није дефинисао који су то планski акти, што се, пак, тумачи у складу са одредбама Закона о планирању и изградњи («Службени гласник РС», број 72/09 и 81/09-исправка).

Градови и општине као јединице локалне самоуправе, своја уставна овлашћења у домену планирања и изградње, сагласно одредбама Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09 и 81/09-исправка), реализују путем планских докумената (припрема, израда и доношење урбанистичких планова и просторног плана јединице локалне самоуправе је у надлежности јединица локалне самоуправе). Отвореност поступка припреме и доношења планских докумената, информисање јавности и могућност достављања евентуалних примедби заинтересованих правних и физичких лица на план, обезбеђени су различитим механизмима, између осталог и јавним увидом на који се план излаже, у трајању од 30 дана.

Валидним доказом о постојању одговарајућег планског акта, у смислу Закона о планирању и изградњи, сматра се **информација о локацији** коју је потребно доставити уз предлог. Информација о локацији садржи податке о могућностима и ограничењима градње на катастарској парцели, на основу планског документа, а издаје је надлежни орган за издавање локацијске дозволе у року од осам дана од дана подношења захтева[14]. Уколико на основу информације о локације може недвосмислено да се утврди да је на катастарским парцелама које су предмет захтева за утврђивање јавног интереса или на њиховим деловима планирана изградња површина јавне намене[15] због којих се може спровести експропријација, онда је испуњен и основни услов за утврђивање јавног интереса.

[14] Чл. 53. Закона о планирању и изградњи

[15] Према чл. 2. Закона о планирању и изградњи, површина јавне намене јесте "простор одређен планским документом за уређење или изградњу јавних објеката или јавних површина за које се утврђује јавни интерес, у складу са посебним законом (улице, тргови, паркови и др.)"

Што се тиче самог **планског документа** на основу кога се издаје информација о локацији, а имајући у виду одредбе Закона о планирању и изградњи које се односе на могућност издавања локацијске дозволе на основу плана детаљне регулације, плана генералне регулације за делове територије у обухвату плана за које није предвиђено доношење плана детаљне регулације и просторног плана подручја посебне намене и просторног плана јединице локалне самоуправе, за делове територије у обухвату плана за које није предвиђена израда урбанистичког плана[16], одговарајућим планским актом за потребе утврђивања јавног интереса могу се сматрати:

- План детаљне регулације
- План генералне регулације
- Просторни план јединице локалне самоуправе
- Просторни план подручја посебне намене[17].

План детаљне регулације - доноси се за неизграђене делове насељеног места, уређење неформалних насеља, зоне урбане обнове, инфраструктурне коридоре и објекте, изградњу објеката или насељених места у грађевинском подручју изван насељеног места, као и у заштићеној околини непокретних културних добара[18].

План генералне регулације - обавезно се доноси за насељено место које је седиште јединице локалне самоуправе (које има мање од 30.000 становника), а може се донети и за друга насељена места на територији општине, односно града, односна града Београда, када је то предвиђено просторним планом јединице локалне самоуправе.

За јединице локалне самоуправе за које се по овом закону доноси генерални урбанистички план, планови генералне регулације се обавезно доносе за цело грађевинско подручје насељеног места, по деловима насељеног места[19].

Просторни план јединице локалне самоуправе - доноси се за територију јединице локалне самоуправе и одређује смернице за развој делатности и намену површина, као и услове за одрживи и равномерни развој на територији јединице локалне самоуправе[20].

Просторни план подручја посебне намене - доноси се за подручје које због природних, културно - историјских или амбијенталних вредности, експлоатације минералних сировина, искоришћења туристичких потенцијала и искоришћења хидропотенцијала или изградње објеката за које грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства или надлежни орган аутономне покрајине, захтева посебан режим организације, уређења, коришћења и заштите простора и које је као такво одређено Просторним планом Републике Србије[21].

Узимајући у обзир детаљност обраде **плана детаљне регулације**, код кога се правила за изградњу утврђују на појединачној катастарској парцели, као и то да правила уређења овог плана садрже и попис парцела и опис локација за јавне површине, садржаје и објекте[22] (за трасе, коридоре и појасеве саобраћајница, мрежа инфраструктуре и техничке регулације водотока ближе се нарочито разрађују и границе парцела јавних или комуналних површина

[16] Чл. 57. Закона о планирању и изградњи

[17] Према чл. 35. Закона о планирању и изградњи, све наведене планове, осим просторног плана подручја посебне намене, доноси скупштина јединица локалне самоуправе. Просторни план подручја посебне намене доноси Влада, а за подручја која се у целини налазе на територији аутономне покрајине Скупштина аутономне покрајине.

[18] Чл. 27. Закона о планирању и изградњи

[19] Чл. 25. Закона о планирању и изградњи

[20] Чл. 19. Закона о планирању и изградњи

[21] Чл. 21. Закона о планирању и изградњи

[22] чл. 29. Правилника о садржини, начину и поступку израде планских докумената («Сл. гласник РС», бр. 31/10 и 69/10)

са координатама[23]), он је **основни плански документ** који увек може послужити као одговарајући плански основ за утврђивање јавног интереса. Остали наведени планови (план генералне регулације, просторни план јединице локалне самоуправе и просторни план подручја посебне намене) могу се сматрати одговарајућим уколико садрже довољно елемената и детаљност обраде у појединим деловима територије у обухвату плана за које није предвиђена израда урбанистичког плана. Тако, нпр. план генералне регулације садржи нарочито, између осталог, регулационе линије улица, површина јавне намене и грађевинске линије са елементима за обележавање на геодетској подлози за зоне за које није предвиђена израда плана детаљне регулације[24]. Просторни план подручја посебне намене може садржати и елементе прописане за план детаљне регулације[25]. С тим у вези, предвиђена је могућност да се концептом плана може дефинисати да се због потребе спровођења просторног плана подручја посебне намене (информација о локацији, локацијска дозвола, експропријација) референтне карте раде у крупнијој размери[26] (чак и у размери 1:1000). Такође, просторни план јединице локалне самоуправе, између осталог садржи и шематски приказ уређења насељених места за делове територије за које није предвиђена израда урбанистичког плана, а чији су садржај и подлоге на којима се израђују ови шематски прикази ближе прописани Правилником[27].

Планска документа старијег датума која у себи садрже детаљнију разраду (нпр. детаљни урбанистички план, урбанистичка уређајна основа, регулациони план, урбанистички пројекат), а која су израђена и донета у складу са одредбама раније важећих закона који су регулисали област урбанистичког и просторног планирања, и даље се могу примењивати за потребе утврђивања јавног интереса, уколико су 2003. године донете одговарајуће одлуке о преиспитивању ових планова према којима су и они и даље на снази, односно уколико нису стављени ван снаге доношењем других планских докумената.

[23] Чл. 28. Закона о планирању и изградњи

[24] Чл. 26. Закона о планирању и изградњи

[25] Чл. 16. Правилника о садржини, начину и поступку израде планских докумената ("Сл. гласник РС", бр. 31/10 и 69/10)

[26] Чл. 17. Правилника о садржини, начину и поступку израде планских докумената («Сл. гласник РС», бр. 31/10 и 69/10)

[27] Чл. 10. Правилника о садржини, начину и поступку израде планских докумената («Сл. гласник РС», бр. 31/10 и 69/10)

6. Акт владе о утврђеном јавном интересу

Закон о експропријацији одредио је и рок од 90 дана у коме је Влада дужна да одлучи по предлогу за утврђивање јавног интереса[28]. Такође, Закон је прописао и поступак у случају да предлагач поступка за утврђивање јавног интереса не достави све прописане доказе, односно не достави их ни у накнадно остављеном року, према коме министарство недлежно за послове финансија закључком одбацује такав предлог као непотпун[29].

У решењу Владе[30], непокретности за које је утврђен јавни интерес наводе се појединачно или се наводи акт, укључујући и уговор (назив акта, назив органа који је акт донео, односно назив уговорних страна и број и датум доношења акта, односно закључења уговора), на основу кога се са сигурношћу може утврдити које су непокретности обухваћене тим актом.[31]

Актом о утврђивању јавног интереса Влада истовремено одређује и корисника експропријације[32]. Акт се објављује у «Службеном гласнику Републике Србије» и сматра се да је достављен странкама у поступку даном објављивања[33]. Сам поступак по предлогу за утврђивање јавног интереса не мора се завршити донетим актом Владе, јер Закон допушта могућност да се против решења Владе води управни спор који је могуће покренути код надлежног суда у року од 30 дана од дана његовог достављања, односно објављивања, а којим ово решење може бити потврђено или укинуто[34].

Предлог за експропријацију подноси се општинској управи општине на чијој територији се налази непокретност предложена за експропријацију у року од једне године од дана утврђивања јавног интереса за експропријацију.

[28] Чл. 20. став 7. Закона о експропријацији
[29] Чл. 20. став 8. Закона о експропријацији
[30] у Анексу су дати примери карактеристичних решења (Анекс 2)
[31] Чл. 20. став 11. Закона о експропријацији
[32] Чл. 20. став 9. Закона о експропријацији
[33] Чл. 20. став 12. Закона о експропријацији
[34] Чл. 20. став 13. Закона о експропријацији

7. Нека карактеристична решења везана за утврђивање јавног интереса у претходно важећим и актуелном закону о експропријацији србије

У решењима раније важећих закона о експропријацији из 1973. и 1984. године као и у садашњем закону, утврђен јавни интерес био је услов за експропријацију непокретности, односно ограничење права својине. Ипак, извесне разлике у односу на актуелни закон постојале су у самом начину утврђивања јавног интереса и надлежном органу који је доносио акт о утврђеном општем интересу.

Одредбама Закона о експропријацији из 1973. године, општи интерес утврђивала је скупштина општине, а за истраживање рудног или природног богатства надлежни републички, односно покрајински орган управе[35]. Општи интерес утврђивао се детаљним урбанистичким планом и извод из овог плана за одређену парцелу представљао је довољан доказ о утврђеном општем интересу. У случају да није постојао детаљни урбанистички план за одређену локацију, општи интерес утврђиван је одлуком за изградњу објекта коју је доносила скупштина општине или Републичко извршно веће. Доношењем ове одлуке сматрало се да је истовремено утврђен и општи интерес. За истраживање рудног или другог природног богатства општи интерес утврђивао се дозволом надлежног органа управе да се истраживање може вршити на земљишту за које је предложена експропријација[36].

Према Закону о експропријацији из 1984. године општи интерес утврђивала је скупштина општине или други орган одређен законом.[37] Скупштина општине као највиши орган власти и тадашњег система - друштвеног самоуправљања, ово своје право није могла да пренесе на неки други орган (нпр. није могла својом одлуком овластити извршни савет или неки други орган да утврђује постојање општег интереса). Изузетно се само законом (савезни, републички и покрајински закон) могло одредити да и други орган утврђује постојање општег интереса.[38] Такође, овим законским решењем био је предвиђен још један изузетак за утврђивање општег интереса. Уколико је у питању изградња објеката или извођење других радова на земљишту које се налази на територији више општина, општине су споразумно решењем утврђивале општи интерес, а у случају да до споразума није могло да дође, општи интерес могла је да утврди Скупштина града (ако су у питању општине са територија града

[35] Чл. 2. Закона о експропријацији ("Сл. гласник СРС", бр. 22/73)

[36] Чл. 21. Закона о експропријацији ("Сл. гласник СРС", бр. 22/73)

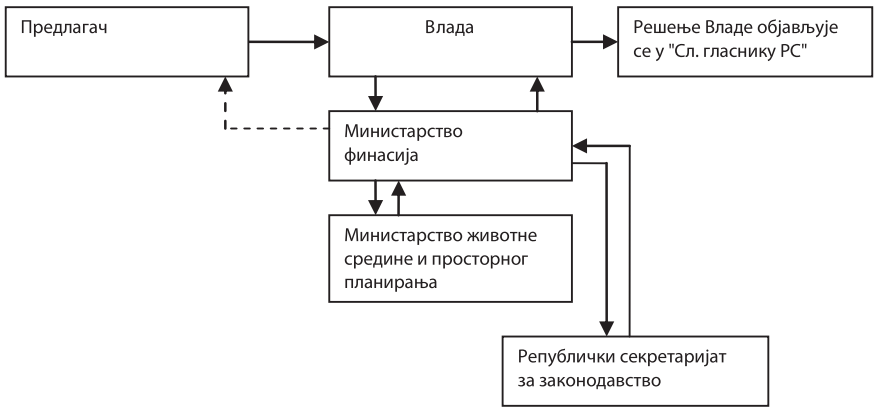
[37] Чл. 3. Закона о експропријацији ("Сл. гласник СРС", бр. 40/84)

[38] У СР Србији, ван територија САП, учињена су два изузетка и то: *Општи интерес за изградњу војних објеката утврђује савезни секретар за народну одбрану* (према Закону о средствима и финансирању ЈНА из 1974. године) и *Општи интерес утврђује Извршно веће Скупштине СР Србије ако се објекат немарава градити на месту где се већ налази културни споменик* (према Закону о заштити културних добара из 1974. године).

Београда), односно Извршно веће Скупштине СР Србије[39]. Што се тиче самог планског основа, као и у Закону о експропријацији из 1973. године, општи интерес за изградњу одређеног објекта, односно извођење радова на непокретности за коју постоји детаљан урбанистички план утврђиван је тим планом, а у случају да није постојао овај план, решењем скупштине општине на чијој се територији налазила непокретност, односно решењем другог законом овлашћеног органа[40].

Од доношења Закона о експропријацији 1995. године, општи интерес утврђује се одлуком Владе, чиме је донекле ограничена могућност локалне самоуправе да експропријацију користи као оруђе просторног уређења и развоја насеља. Градови и општине као јединице локалне самоуправе, своја уставна овлашћења у домену планирања и изградње, сагласно одредбама Закона о планирању и изградњи, реализују путем планских докумената (припрема, израда и доношење урбанистичких планова и просторног плана јединице локалне самоуправе је у надлежности јединица локалне самоуправе). Међутим, када је потребно започети реализацију инвестиције и као први корак решити имовинско - правне односе утврђивањем јавног интереса који представља завршну фазу планирања и уређења простора, јединице локалне самоуправе морају да се обрате централној власти (ради доношења одговарајуће одлуке Владе у поступку који подразумева велики број актера, а самим тим и релативно дуг временски период. Наредном шемом илустративно је приказан поступак).

Шематски приказ поступка за утврђивање јавног интереса:

Предлог за утврђивање јавног интереса подноси се Влади преко министарства надлежног за послове финансија. У случају да Министарство финансија није у могућности да поступи по поднетом предлогу из разлога што предлагач поступка није доставио све потребне доказе, односно није их доставио ни у накнадно остављеном року, закључком ће одбацити предлог као непотпун. Уколико предлог садржи потребне исправе, Министарство финансија предлог и приложене доказе доставља Министарству животне средине и просторног планирања ради давања мишљења о прихватљивости достављене документације у смислу одговарајућег планског акта. Након тога, списи предмета са мишљењем се враћају Министарству финансија, које предмет даље обрађује. Ако је мишљење министарства надлежног за послове урбанизма и просторног планирања негативно или је потребна допуна, Министарство финансија предлог враћа предлагачу ради употпуњавања у одређеном року, односно одбацује закључком уколико се недостаци не отклоне и не може даље да се поступи по предлогу.

[39] Чл. 21. Закона о експропријацији ("Сл. гласник СРС", бр. 40/84)
[40] Чл. 20. Закона о експропријацији ("Сл. гласник СРС", бр. 40/84)

У случају да је Министарство животне средине и просторног планирања мишљења да постоји одговарајући плански акт, ово мишљење заједно са списима предмета враћа се Министарству финансија, које га након обраде доставља на мишљење Републичком секретаријату за законодавство. Тек након добијања позитивног мишљења Републичког секретаријата за законодавство, решење се може упутити Влади ради доношења.

Приказани поступак често може да буде додатно продужен, а ради илустрације описан је чест пример из праксе Министарства животне средине и просторног планирања. Наиме, уколико је министарство надлежно за послове урбанизма и просторног планирања мишљења да приложени плански акт није довољан, да је делимично прихватљив или да су потребне одређене допуне, тражи их од подносиоца предлога који их доставља након прибављања, што опет подразумева одређен временски период. У случају да затражене потребне доказе не може да добије од подносиоца предлога који их не доставља ни у накнадно остављеном року, принуђено је да се обрати Министарству финансија које му је предлог за утврђивање јавног интереса и доставило, а ради даљег поступања по њему.

8. Искуства других земаља везана за утврђивање јавног интереса

Значење јавног интереса и начин његовог утврђивања у упоредном праву иде у различитим правцима. У француском праву, јавноправни интерес за експропријацију на један општи начин одредио је *Code Civil* по коме се ова мера може спроводити ради извођења јавних радова или повећања јавног домена. Јавни интерес може бити утврђен путем закона у случајевима изградње: јавних путева, канализације, коридора, канала, железничког саобраћаја, лука, пристаништа, али се даље проширује и допуњује путем судске праксе. Јавни интерес може се утврдити одлуком владе, управне власти или органа самоуправе, што може имати значаја са становишта заштите и покретања процесних средстава.

У скандинавским земљама јавни интерес за експропријацију утврђује се на различите начине. Закон о експропријацији Финске из 1977. године не даје прецизну листу разлога када се може предузети експропријација, већ даје само неку врсту заједничке основе за утврђивање јавног интереса. Сам јавни интерес ближе одређује правна пракса, управна и судска и променљиви животни услови. Административни органи имају широка овлашћења да утврде постојање јавног интереса и да донесу одлуку за почетак експрорпијације. Супротно томе, Закон о експропријацији Шведске из 1977. године садржи листу прихватљивих циљева за покретање поступка експропријације а слично чини и Закон о експропријацији Норвешке из 1959. године који утврђује листу од 49 наслова као друштвено прихватљивих разлога од којих су неки ближи јавним потребама (црква, универзитет, школе), али други су више приватне природе (индустрија, хотели и сл.).

У земљама окружења се општи/јавни интерес утврђује на сличан начин као и у нашем праву. Закон о извлашћењу Републике Хрватске садржи одредбу по којој је могућа експропријација када се оцени да ће коришћењем непокретности за коју се предлаже извлашћење у новој намени постићи већа корист од оне која се постизала коришћењем те непокретности. Закон о експропријацији Републике Македоније предвиђа да се приликом утврђивања општег интереса мора водити рачуна о рационалном коришћењу и хуманизацији простора и заштити животне средине и наводи детаљну листу од 13 ставова које делатности представљају разлог за експропријацију.[41]

[41] Јелић, др Рајко: *Измене и допуне у поступку експропријације,* Правни информатор, 4/2009 Београд

8.1. Приказ уређења експропријације у Републици Хрватској

У Републици Хрватској поступак експропријације спроводи се у складу са Законом о извлашћењу[42].

Предмет екпропријације (извлашћења[43]) може бити само некретнина. Закон је утврдио широк круг особа које могу стећи право да користе некретнину - корисник експропријације може бити свако физичко или правно лице, за разлику од ранијег југословенског уређења у коме је физичко лице било изричито искључено као корисник експропријације[44].

Некретнина се може експрописати када се оцени да ће се коришћењем некретнине за коју се предлаже експропријација у новој намени постићи већа корист од оне која се постизала њеним коришћењем на досадашњи начин.

Некретнина се може експрописати ради извођења радова или изградње инфраструктурних објеката (саобраћајна, телекомуникациона, водопривредна, енергетска), здравствених, просветних и културних објеката, индустријских, енергетских, саобраћајних и телекомуникационих објеката, објеката за потребе хрватског правосуђа, војске и полиције, као и истраживања и експлоатације рудног и другог блага.

Да би се експропријација могла спровести, претходно је потребно **утврдити интерес Републике Хрватске** за изградњу објекта или извођење радова, осим када се према посебном закону тај интерес сматра утврђеним. **Одлуку** о изградњи објекта или извођење радова у интересу Републике Хрватске **доноси Влада** Републике Хрватске на предлог корисника експропријације, а по претходно прибављеном мишљењу скупштине жупаније, односно Скупштине града Загреба, у складу са детаљним планом уређења, односно правоснажном локацијском дозволом.

Посебним законом може се прописати да је изградња одређених објеката или извођење радова у интересу Републике Хрватске.

Одлука о утврђивању интереса Републике Хрватске објављује се у «Народним новинама». Тиме је поступак утврђивања интереса Републике Хрватске окончан и може се поднети предлог за експропријацију непокретности у року од две године.[45]

Закон о извлашћењу, као и наш Закон о експропријацији, познаје потпуну експропријацију (некретнина постаје власништво корисника експропријације) и непотпуну експропријацију (ограничава се право власништва на некретнини) - службеност и закуп (закуп се може установити највише до 5 година). Такође, актуелни хрватски закон познаје и институт привременог заузимања земљишта.

---

[42] "Народне новине", бр. 9/94, 35/94, 112/00, 114/01 и 79/06

[43] Појам експропријација се дуго користио у хрватској правној литератури. Увођењем нове терминологије у правни систем Хрватске раније коришћени појам "експропријација" замењен је појмом "извлашћење".

[44] У Републици Србији сагласно одредбама Закона о експропријацији физичко лице не може бити корисник експропријације.

[45] У поступку експропријације према Хрватском закону постоје три посебне фазе. Прва фаза представља утврђивање интереса Републике Хрватске за изградњу објекта или извођење других радова. Друга фаза обухвата спровођење самог поступка експропријације и доношење решења о експропријацији, док се кроз трећу фазу поступка утврђује и исплаћује накнада за експрописану некретнину.

8.2. Приказ уређења експропријације у Републици Српској

Услови, начин и поступак експропријације непокретности за изградњу објеката од општег интереса, односно извођење радова од општег интереса у Републици Српској уређени су Законом о експропријацији који је донет 2006. године[46].

Према Закону о експропријацији Републике Српске, експропријација је одузимање или ограничење права власништва на непокретностима уз правичну накнаду која не може бити нижа од тржишне вредности непокретности.

Предмет експропријације су некретнине у власништву физичких и правних лица.

За разлику од законских решења у Србији, Хрватској, па и у Федерацији БиХ, корисник експропријације може бити само Република Српска и јединица локалне самоуправе (општина и град), без признавања овог својства другим субјектима јавног права (јавна предузећа, установе и др.).

Непокретност се може експроприсати ради извођења радова или изградње објеката економске инфраструктуре: саобраћајне, водопривредне, енергетске и телекомуникацијске, објеката одбране, објеката за заштиту од елементарних непогода, истраживања рудног и других богатстава. Изузетно, непокретности се могу експроприсати за **потребе стамбене изградње,** као и **пословне изградње** (изменама закона) и за уређење земљишта за те потребе.

До експропријације може доћи тек након што је на начин одређен Законом о експропријацији утврђен **општи интерес** за изградњу објекта, односно извођење других радова на тој непокретности, при чему изградња објеката, односно извођење радова мора бити у складу са одговарајућим урбанистичким планским документом.

Одлуку о утврђивању општег интереса за изградњу објекта или извођења радова на основу поднесеног предлога корисника експропријације **доноси Влада Републике Српске** након претходно прибављеног мишљења скупштине јединица локалне самоуправе на чијој територији се гради или изводе радови, у складу са одговарајућим планским актом. Ова одлука објављује се у Службеном гласнику Републике Српске. Такође, сматра се да је општи интерес утврђен уколико је посебним законом прописано да је изградња одређених објеката или извођење радова од општег интереса. Када је у питању стамбена изградња и уређивање земљишта за те потребе, на подручју за које је донесен регулациони план или урбанистички пројекат, општи интерес сматра се утврђен тим планом.

Закон, у поглављу које се односи на утврђивање општег интереса, прописује не само поступак, већ садржи и детаљне одредбе о планској и другој документацији. Тако, корисник експропријације дужан је да уз предлог за утврђивање општег интереса приложи **план експропријације** и услове уређења простора. План експропријације се израђује у складу са просторним планом, а у случају да за подручје за које се предлаже експропријација, постоји спроводив урбанистички план, план експропријације није потребно израдити. План експропријације мора да садржи елаборат израђен у складу са условима уређења простора и уз њега се прилажу и подаци о власницима чије се непокретности експропришу. Предвиђена је и обавеза излагања плана експропријације на јавни увид у трајању од 15 дана, као и могућност давања примедби органу који је утврдио услове уређења простора. У случају

[46] ("Сл. гласник РС", бр. 112/06). Претходни Закон о експропријацији Републике Српске донет је 1996. године ("Сл. гласник РС", бр. 8/96) са изменама и допунама из 1996. и 2004. године ("Сл. гласник РС", бр. 15/96 и 64/04).

прихватања примедби израђује се коначни план експропријације у складу са измењеним условима уређења простора, и обавештење о томе објављује се у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

Актом Владе о утврђивању општег интереса одређује се и корисник експропријације. Временско важење овог акта ограничено је на рок од две године од дана његовог доношења. Против овог акта није могуће покренути управни спор.

Закон о експропријацији Републике Српске познаје потпуну експропријацију и непотпуну експропријацију - службеност на земљишту и згради, као и закуп на земљишту на одређено време.

8.3. Приказ уређења експропријације у Федерацији БиХ

Закон о експропријацији Федерације Босне и Херцеговине донет је 2007. године[47] и својим већим делом усклађен је са одредбама Закона о експропријацији Републике Српске, који је донет нешто раније. Оба закона увела су у ову област неопходне новине усклађене са новим друштвено - политичким и економским уређењем. У највећем делу садрже хармонизована решења, мада су евидентне и одређене разлике. Најважније се односе на накнаду за експроприсане непокретности, пословну и стамбену изградњу, расположива правна средства, експропријацију бесправно изграђених објеката, прелазне и завршне одредбе.

Оба закона полазе од тога да се непокретност може експроприсати за одређене сврхе тек када се оцени да ће се коришћењем непокретности за коју се предлаже експропријација у новој намени постићи већа корист од оне која се постизала коришћењем те непокретности на досадашњи начин.

Предмет експропријације су непокретности у власништву физичких и правних особа. **Корисник** експропријације може бити Федерација Босне и Херцеговине, кантон, град, општина, јавна предузећа и јавне установе, ако законом није другачије одређено.

Непокретност се може експроприсати када је то потребно за изградњу саобраћајне инфраструктуре, привредних, комуналних, здравствених, просветних и објеката културе, објеката одбране, управе и других објеката од јавног интереса и ради извођења других радова од јавног интереса.

Постоје два основна облика експропријације - **потпуна** и **непотпуна**. Потпуном експропријацијом непокретност постаје власништво корисника експропријације осим у случају ако експроприсана непокретност добија статус добра од општег интереса. Непотпуна експропријација се појављује у два облика - службеност на земљишту и згради и закуп на земљишту на одређено време (највише до пет година). Такође, земљиште које је потребно за изградњу објекта или за извођење других радова од јавног интереса (смештај радника, материјала, машина и сл.) може се привремено заузети, али не дуже од једне године.

Услов да би дошло до експропријације јесте **утврђен јавни интерес** за изградњу објекта, односно извођење других радова на тој некретнини на начин одређен Законом, при чему изградња објеката, односно извођење радова мора бити у складу са планским документима просторног уређења.

[47] ("Сл. новине Федерације БиХ", бр. 70/07)

Одлуку о утврђивању јавног интереса на основу предлога корисника експропријације доноси:

- **Влада Федерације Босне и Херцеговине** када се објекат гради или изводе радови на подручју два или више кантона, а у складу са планским документима просторног уређења. Пре доношења одлуке Влада прибавља мишљења влада кантона на чијим се подручјима гради објекат или изводе радови;
- **Влада кантона** уколико је у питању утврђивање јавног интереса на подручју две или више општина, а по прибављеном мишљењу општинског већа на чијем се подручју гради објекат или изводе радови;
- **Општинско веће** за утврђивање јавног интереса за изградњу објеката или извођење радова на подручју општине[48].

Јавни интерес за изградњу објеката и извођење радова од општег интереса може се утврдити и законом[49]. Такође, Закон о експропријацији прописује и другачији начин утврђивања јавног интереса **на подручју за који је донет регулациони план или урбанистички пројекат**, према ком се **јавни интерес сматра утврђен тим планом, односно пројектом[50]**.

Предлог за утврђивање јавног интереса подноси се Влади, односно влади кантона или општинском већу путем федералног, кантоналног органа управе или опшинске службе за управу за имовинско - правне послове, а садржи елаборат експропријације (геодетско - катастарски план подручја експропријa-ције, податке о непокретностима за које се предлаже утврђивање јавног интереса, процену вредности, циљ експропријације и друге податке).

Актом о утврђивању јавног интереса одређује се и корисник експропријације. Предлог за експропријацију може да се поднесе само за време важења акта о изградњи објекта (закон, одлука, решење и др), односно регулационог плана или урбанистичког пројекта.

Ако је јавни интерес утврђен актом Владе Федерације, владе кантона или општинског већа, предлог за експропријацију може да се поднесе у року од две године од дана доношења тог акта.

Против акта о утврђивању јавног интереса може да се покрене управни спор осим у случајевима када је јавни интерес утврђен законом, односно када је утврђен регулационим планом или урбанистичким пројектом.

---

[48] Чл. 14. Закона о експропријацији

[49] У ранијим законским регулативама у неколико случајева утврђен је јавни интерес на основу закона и то: *Закон о прихватању инвестиционог програма и финансирања изградње аутопута Сарајево - Зеница* ("Сл. лист СР БиХ", бр. 29/69) и *Закон о утврђивању општег интереса за изградњу железничке пруге Тузла - Зворник* ("Сл. лист СР БиХ", бр. 5/85)

[50] Чл. 15. Закона о експопријацији

9. Правац размишљања и деловања - препоруке за измене правног оквира

Актуелни правни систем Србије у домену експропријације карактерише отежана реализација због правних решења која нису у складу са реалним потребама и могућностима друштва и државе[51]. Недостаци прописа и **проблеми** у вези са њиховом имплементацијом ометају потпуно и усклађено остваривање жељених јавних (и са њима повезаних приватних интереса), повећавају трошкове и успоравају активности привредних субјеката, грађана и државних органа, односно органа који располажу јавним овлашћењима.

Из претходно изложене анализе, видљиво је да је институт експропријације врло сложен и комплексан и да се у његовој примени јавља много дилема и недоумица, па му је зато у будућности потребно посветити посебну пажњу и дограђивати га у свим сегментима у складу са савременим тенденцијама у овој области.

Важно је, такође, споменути, и да према Закону о експропријацији јединице локалне самоуправе отежано користе Закон као средство за развој насеља. Државни апарат делује централизовано те би било добро размислити о решењима сличним оним у Федерацији БиХ, у којима утврђивање јавног интереса, за прописане случајеве, спроводи сама локална самоуправа. Ваља подсетити да је слично решење постојало и у време социјалистичке Југославије, када је утврђивање јавног интереса било могуће од стране јединица локалне самоуправе, што им је давало јачу аутономију, док доношењем Закона о експропријацији 1995. године та могућност у Србији нестаје.

Посебно је питање колико је то опортуно због могућности за разне злоупотребе које би се вероватно појавиле због околности које владају у нашем правном и друштвеном систему. Али, сматрамо да је нужно потребно дати шира (већа) овлашћења општинама и градовима да самостално уређују питање утврђивања јавног интереса за објекте од локалног значаја, посебно имајући у виду сложен и дуготрајан поступак који се спроводи пред државним органима.

Актуелност овог рада (анализе) огледа се, како у раније уоченој потреби за његовим изменама (Програм рада СКГО), тако и у чињеници да је током разматрања и усвајања Измена и допуна Закона о експропријацији 2009. године у Народној скупштини[52], актуелни Закон о експропријацији оцењен као привремен, односно прелазни[53], као и да ће бити промењен након усвајања закона о јавној својини и реституцији.

---

[51] Прописи се, по правилу, прилагођавају организовању друштва у датом тренутку.

[52] Законом о изменама и допунама Закона о експропријацији (2009) проширени су круг корисника експропријације и случајеви у којима се може утврдити јавни интерес.

[53] Дијана Драгутиновић, министарка финансија

10. Литература и коришћени извори

1. Устав Републике Србије (“Сл. гласник РС”, бр. 98/06)
2. Закон о експропријацији (“Сл. гласник РС”, бр. 53/95, 23/01 и 20/09)
3. Закон о експропријацији (“Сл. гласник СРС”, бр. 40/84, 53/87, 22/89 и 15/90 и (“Сл. гласник РС”, бр. 6/90)
4. Закон о експропријацији (“Сл. гласник СРС”, бр. 22/73, 06/77, 06/78 и 27/78)
5. Основни закон о експропријацији (“Сл. лист ФНРЈ”, бр. 28/47)
6. Закон о планирању и изградњи (“Сл. гласник РС”, бр. 72/09 и 81/09 - исправка)
7. Правилник о садржини, начину и поступку израде планских докумената (“Сл. гласник РС”, бр. 31/10 и 69/10)
8. Закон о локалној самоуправи (“Сл. гласник РС”, бр. 129/07)
9. Закон о извлаштењу («Народне новине», бр. 9/94, 35/94, 112/00, 114/01 и 79/06)
10. Закон о експропријацији («Сл. гласник Републике Српске», бр. 112/06 и 37/07)
11. Закон о експропријацији Федерације БиХ («Сл. новине Федерације БиХ», бр. 70/07)
12. Вуковић, С. (2009): Коментар Закона о експропријацији са судском праксом, обрасцима и прилогом, «Пословни биро», д.о.о., Београд
13. Ињац, Ј. (1996): Коментар Закона о експропријацији, Издавачко предузеће «Номос», Београд
14. Шумић, Т. (1985): Коментар Закона о експропријацији, Републички завод за јавну управу, Београд
15. Кезић, С. (1974): Коментар Закона о експропријацији СР Србије, Закона о експропријацији САП Војводине, Закона о експропријацији САП Косово, са објашњењима и регистром појмова, Савремена администрација, Београд
16. Јелић, Р. (2009): Измене и допуне у поступку експропријације, Правни живот, бр. 4/09

11. Анекси

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Г Р А Д Н И Ш
ГРАДСКО ЈАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО
Ул. Вожда Карађорђа бр. 16
Тел. 018/504-699; 018/504-700 (*faks*)
Број: У-379/10
Датум: 15.09.2010. год.

МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДМЕТ: Предлог за утврђивање јавног интереса за експропријацију непокретности

Од стране Града Ниша приступило би се изградњи ул. Фрушкогорске у Нишу. Изградња би се одвијала на основу планске регулативе – ДУП-а "Бранко Мишић Каменко" између ауто-пута и пруге Ниш-Зајечар ("СЛ града Ниша", бр. 15/95) који је Одлуком о примени урбанистичких планова донетих до дана ступања на снагу Закона о планирању и изградњи("СЛ града Ниша", бр. 28/03 и 52/03) остао на снази..

Пре изградње је неопходно да се регулишу имовинско-правни односи прибављањем непокретности у корист Града Ниша, која је власништво физичких лица наведених у нашем обраћању. Непокретности би се прибавиле у корист Града Ниша експропријацијом, у складу са одредбама Закона о експропријацији.

Са изложеног, а сходно члану 20. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", бр. 53/95) и чл. 7. Закона о изменама и допунама Закона о експорпријацији ("Службени гласник РС", бр. 20/09), подносимо предлог за утврђивање јавног интереса за експропријацију непокретности у корист Града Ниша, и то следећих парцела:

- кп.бр. 7266/24 од 12 м^2, власништво Николић Братислава из Ниша, ул. Фрушкогорска бр. 1;
- кп.бр. 7266/22 од 4 м^2, 7266/23 од 21 м^2, власништво Стојановић Небојше Николе и Наташе из Ниша, ул. Борска бр. 62;
- кп.бр. 7266/25 од 14 м^2, власништво Поповић Лозинке из села Осмаково, СО Пирот;
- кп.бр. 7266/26 од 13 м^2, власништво Миленковић Јанаћија Хранислава из Ниша, ул. Фрушкогорска бр. 5;
- кп.бр. 7266/11 од 466 м^2, 7266/27 од 16 м^2, 7266/28 од 11 м^2 и 7266/33 од 17 м^2, власништво Благојевић Радомира Милана из Ниша, ул. Копарска бр. 5 и Благојевић Ратомира Војкана из Ниша, С. Марковића 33/3;
- кп.бр. 7266/18 од 12 м^2 и 7266/19 од 32 м^2, власништво Вукомановић Васкрсија Боривоја из Ниша, ул. Фрушкогорска бр. 2;
- кп.бр. 7266/29 од 11 м^2, власништво Марковић Јована Радомира из Ниша, ул. Фрушкогорска бр. 8;
- кп.бр. 7266/30 од 488 м^2 и 7266/32 од 48 м^2, сувласништво Благојевић Радомира Милана из Ниша, Копарска бр. 5, Благојевић Ратомира Војкана из Ниша, с. Марковића 33/3, Динчић Милована Предрага из Ниша, Фрушкогорска 15, Томић Драгутина Чедомира из Врања, Б. Станковића 101, Димитријевић Станка Аксентија из Ниша, Фрушкогорска бр. 10, Коцић Жарка Николе из Ниша, Моше Пијаде бр. 52 и Ђорђевић Вукашина Ранка из Ниша, Фрушкогорска 12;

КО Каменица.

ПРИЛОГ: Копија плана
Извод из поседовних листова
Информација о локацији
Одлука о примени УП

ГРАДСКИ ЈАВНИ ПРАВОБРАНИЛАЦ
Мирослава Динић

2010–31. 12. 2010. године, који је донео Управни одбор Јавног предузећа „Скијалишта Србије", Београд, на седници од 23. јуна 2010. године.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 023-5258/2010
У Београду, 16. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић**, с.р.

1915

На основу члана 27. став 1. тачка 1. Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса („Службени гласник РС", бр. 25/00, 25/02, 107/05, 108/05 и 123/07) и члана 43. став 2. Закона о Влади („Службени гласник РС", бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

о давању сагласности на Статут Јавног предузећа за развој и унапређење информисања путем електронских медија на српском језику у Аутономној покрајини Косово и Метохија „Мрежа-Мост"

I

Даје се сагласност на Статут Јавног предузећа за развој и унапређење информисања путем електронских медија на српском језику у Аутономној покрајини Косово и Метохија „Мрежа-Мост", који је донео Привремени управни одбор Јавног предузећа „Мрежа-Мост" на седници од 15. јула 2010. године.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 023-5253/2010-1
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић**, с.р.

1916

На основу члана 72. став 3. Закона о здравственом осигурању („Службени гласник РС", бр. 107/05 и 109/05 – исправка) и члана 43. став 2. Закона о Влади („Службени гласник РС", бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

о давању сагласности на Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину упућивања осигураних лица на лечење у иностранство

I

Даје се сагласност на Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину упућивања осигураних лица на лечење у иностранство који је донео Управни одбор Републичког завода за здравствено осигурање на седници од 6. јуна 2010. године.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 110-4996/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић**, с.р.

1917

На основу члана 47. став 6. Закона о здравственом осигурању („Службени гласник РС", бр. 107/05 и 109/05 – исправка) и члана 43. став 2. Закона о Влади („Службени гласник РС", бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

о давању сагласности на Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2010. годину

I

Даје се сагласност на Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2010. годину који је донео Управни одбор Републичког завода за здравствено осигурање на седници од 23. јуна 2010. године.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 110-4998/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић**, с.р.

1918

На основу члана 20. став 1. и члана 70. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС", бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС", број 30/10), по предлогу Градског јавног правобранилаштва града Зајечара,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за административни пренос, односно експропријацију непокретности – земљишта и објеката на земљишту који по закону могу бити предмет административног преноса, односно експропријације, ради формирања зеленила са садржајем за активни и пасивни одмор у насељу „Плажа" у Зајечару, на следећим непокретностима:

КО Зајечар

– кат. парц. број 8520/4, уписана у ПЛ бр. 2224 на Републику Србију као зграда на потезу Градска кланица, површине 2 а 2 m², корисници Јеленковић (Велимир) Миомир из Зајечара, ул. Панчићева бр. 5, са 3/6 дела, Јеленковић (Радојка) Родољуб из Зајечара, ул. Панчићева бр. 5, Јеленковић (Родољуб) Владимир и Јеленковић (Родољуб) Марина, обоје из Зајечара, ул. Панчићева бр. 7, сви са по 1/6 дела;

– кат. парц. број 8526/3, уписана у ПЛ бр. 17354 на Републику Србију као зграда на потесу Кланица, површине 20 m², корисник Индустрија меса и хладњача ЈЕС Тимок а.д., Зајечар, ул. Железничка бр. 6, пренета повериоцима Решењем СТ-707/99 Стечајног већа Трговинског суда у Зајечару, 30. децембра 2005. године.

II. Град Зајечар одређује се за корисника административног преноса, односно експропријације непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 465-5133/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић**, с.р.

1919

На основу члана 20. став 2. и члана 70. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС”, бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, број 30/10), по предлогу ПД Рударски басен „Колубара” д.о.о., Лазаревац,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности – земљишта и објеката на земљишту који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса непокретности, ради експлоатације угља, тј. проширења рударских радова на Површинском копу Поље „Д”, на следећим непокретностима:

КО Барошевац

– кат. парц. број 628/1, у површини од 4 а 46 m², уписана као земљиште под зградом – објектом (некатегорисан пут), у ЛН бр. 124 као државна својина Републике Србије, корисник градска општина Лазаревац, Лазаревац, ул. Карађорђева бр. 42;

– кат. парц. бр. 791/5, у површини од 13 а 58 m² и кат. парц. бр. 791/6, у површини од 3 а 60 m², обе уписане у ЛН бр. 112 као приватна својина Гајић (Јеремија) Радојице из Барошевца;

– кат. парц. број 651/1, у површини од 17 а 3 m², уписана у ЛН бр. 208 као приватна својина Савковић (Момчило) Радована из Барошевца;

– кат. парц. број 840/2, у површини од 41 а 74 m², уписана у ЛН бр. 254 као приватна својина Николић (Владимир) Чедомира из Барошевца;

– кат. парц. број 839/2, у површини од 28 а 20 m², уписана у ЛН бр. 564 као приватна својина Ристивојевић (Божидар) Антонија, Ристивојевић (Божидар) Милана, Ристивојевић (Божидар) Живке и Ристивојевић (Божидар) Миљане, сви из Барошевца, са по 1/4 дела.

II. ПД Рударски басен „Колубара” д.о.о., Лазаревац, одређује се за корисника експропријације, односно административног преноса непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 465-5137/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић,** с.р.

1920

На основу члана 20. став 1. и члана 70. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС”, бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, број 30/10), по предлогу Јавног правобранилаштва општине Ариље,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за административни пренос непокретности – земљишта и објекта на земљишту који по закону може бити предмет административног преноса, ради реконструкције објекта који ће се користити као Дом културе у Церови, на следећој непокретности:

КО Церова

– објекат површине 1 а 55 m² са припадајућим земљиштем, који се налази на кат. парц. број 845/4, укупне површине 20 а 46 m², уписаној у ЛН бр. 929 као државна својина Републике Србије, право коришћења Текстилно предузеће „Фротекс” д.д., Ужице, ул. Михаила Илића бр 3.

II. Општина Ариље одређује се за корисника административног преноса непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 465-5136/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић,** с.р.

1921

На основу члана 20. став 1. и члана 70. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС”, бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, број 30/10), по предлогу града Суботице,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности – земљишта и објеката на земљишту који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса, ради изградње градских саобраћајница I и III реда у Суботици (део улице Партизанских база и део Кирешке улице – корекција ширине улица), на следећим непокретностима:

КО Нови град

– кат. парц. број 752/2, укупне површине 2 а 92 m², уписана по правоснажном Решењу РГЗ – Службе за катастар непокретности Суботица, Број: 952-01-88/09Ц од 20. марта 2009. године у ПЛ бр. 14491 на Републику Србију, корисници Катанчић (Грго) Иван из Суботице, ул. Партизанских база бр. 52 и Радосавчевић (Јаков) Манда Катанчић из Суботице, ул. И. Г. Ковачића бр. 13, обоје са по 1/2 дела, на којој се налази стамбена зграда, површине 1 а 10 m², уписана у ЗКУЛ бр. 9464, власништво Катанчић (Грго) Ивана из Суботице, ул. Партизанских база бр. 52 и Радосавчевић (Јаков) Манде Катанчић из Суботице, ул. И. Г. Ковачића бр. 13, обоје са по 1/2 дела;

– кат. парц. број 751/2, укупне површине 2 а 10 m², уписана по правоснажном Решењу РГЗ – Службе за катастар непокретности Суботица, Број: 952-01-88/09Ц од 20. марта 2009. године у ПЛ бр. 3030 на Републику Србију, корисник Лукач (Винце) Ева Катанчић из Суботице, ул. Партизанских база бр. 93, на којој се налази стамбена зграда, површине 82 m², уписана у ЗКУЛ 6861, власништво Лукач (Винце) Еве Катанчић из Суботице, ул. Партизанских база бр. 93;

– кат. парц. број 753/5, укупне површине 2 а 47 m², уписана у ЗКУЛ бр. 5019 као државна својина Републике Србије, право коришћења Копривица (Иван) Василија и Копривица (Стојанка) Ивана, оба из Суботице;

– кат. парц. број 753/1, укупне површине 2 а 34 m², уписана у ЗКУЛ бр. 11420 као државна својина Републике Србије, право коришћења Стевановић (Томислав) Бориса и Стевановић (Милун) Јасмине, обоје из Суботице, обоје са по 1/2 дела;

– кат. парц. број 748/14, укупне површине 2 а 40 m², уписана у ЗКУЛ бр. 2556 као друштвена својина, право коришћења Лукач (Винце) Еве Катанчић из Суботице, ул. Партизанских база бр. 93;

– кат. парц. број 712/2, укупне површине 8 а 28 m², уписана по правоснажном Решењу РГЗ – Службе за катастар непокретности Суботица, Број: 952-01-88/09Ц од 20. марта 2009. године у ПЛ бр. 13797 на Републику Србију, корисници Туба (Пал) Пал из Суботице, ул. Бошка Бухе бр. 3 и Шуковић (Милија) Жељко из Суботице, ул. Шамачка бр. 23, оба са по 28/58 дела, Барбуловић (Тибор) Томислав из Суботице, ул. Лифке Шандора бр. 12 и Ожвар (Стеван) Габор из Суботице, ул. Масарикова бр. 75, оба са по 1/58 дела;

– кат. парц. број 711/7, укупне површине 23 а 92 m², уписана по правоснажном Решењу РГЗ – Службе за катастар непокретности Суботица, Број: 952-01-88/09Ц од 20. марта 2009. године у ПЛ бр. 14465 на Републику Србију, корисник Иванчевић (Игнац) Нада Хорват из Немачке, Франкфурт, Кетелер А 43;

– кат. парц. бр. 710/2, укупне површине 3 а 97 m² и кат. парц. бр. 710/3, укупне површине 21 а 18 m², обе уписане по правоснажном Решењу РГЗ – Службе за катастар непокретности Суботица, Број: 952-01-88/09Ц од 20. марта 2009. године у ПЛ бр. 14513 на Републику Србију, корисник „АНДЕКС" ДОО из Суботице, ул. Енгелсова бр. 10.

II. Град Суботица одређује се за корисника експропријације, односно административног преноса непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 465-5134/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић,** с.р.

1922

На основу члана 20. став 1. и члана 70. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС", бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС", број 30/10), по предлогу Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности – земљишта и објеката на земљишту који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса, ради изградње – реконструкције саобраћајнице Партизански пут (Драгослава Срејовића) са припадајућом инфраструктуром од Северног булевара до Улице Јованке Радаковић и доградње и реконструкције комплекса црпне станице „Пионир" у Београду, сагласно Плану детаљне регулације за реконструкцију саобраћајнице Партизански пут (Драгослава Срејовића) са припадајућом инфраструктуром, доградњу резервоара и реконструкције црпне станице „Пионир", донетом од стране Скупштине града Београда, Број: 350-19/05-XIII-01 („Службени лист града Београда", број 67/05), на непокретностима у КО Звездара, КО Палилула и КО Миријево.

II. Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, одређује се за корисника експропријације, односно административног преноса непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 465-5138/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић,** с.р.

1923

На основу члана 20. став 1. Закона о експропријацији („Службени гласник РС", бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС", број 30/10), по предлогу ЈП Дирекција за изградњу „Бајина Башта", Бајина Башта,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за експропријацију непокретности – земљишта и објекта на земљишту који по закону може бити предмет експропријације, ради изградње дела улице Хаџи Мелентијеве у Бајиној Башти, на следећој непокретности:

КО Бајина Башта

– породична стамбена зграда која се састоји од трособног стана у приземљу, грађевинске површине 85 m², приватна својина Ђокић (Милорад) Надежде из Београда, ул. Рајка Ружића бр. Б/9 и Миловановић (Милорад) Слободанке из Бора, Трг ослобођења бр. 4/1, обе са по 1/2 дела и двособног стана у поткровљу, грађевинске површине 58 m², приватна својина Пантелић (Вера) Зорана из Бајине Баште, ул. Хајдук Вељка бр. 28, која се налази на кат. парц. број 1434/1, укупне површине 2 а 82 m², уписаној у ЛН бр. 657 као приватна својина Пантелић (Вера) Зорана из Бајине Баште, ул. Хајдук Вељка бр. 28, са 2/4 дела, Ђокић (Милорад) Надежде из Београда, ул. Рајка Ружића бр. Б/9 и Миловановић (Милорад) Слободанке из Бора, Трг ослобођења бр. 4/1, обе са по 1/4 дела.

II. ЈП Дирекција за изградњу „Бајина Башта", Бајина Башта одређује се за корисника експропријације непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 465-5188/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић,** с.р.

1924

На основу члана 20. став 1. и члана 70. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС", бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС", број 30/10), по предлогу града Суботице,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности – земљишта и објеката на земљишту који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса непокретности, ради изградње прилазних путева и кружног тока саобраћаја на источној страни надвожњака (Мајшанског моста) у улици Јована Микића, Мајшански пут и Јована Цвијића у Суботици, сагласно Плану детаљне регулације за део простора оивичен улицама Змај Јовина, Алеја маршала Тита, Петра Лековића, Арсенија Чарнојевића, Сеп Ференца, Ватрослава Лисинског, Стерије Поповића, Паје Марганoвића, Жељезничка пруга Келебија – Суботица, Бер Имреа, Јована Цвијића, Јована Микића, Мајшански пут, Ратка Митровића, Босе Милићевић, донетом од стране Скупштине града Суботице, Број: I-00-011-69/2009, 20. новембра 2009. године („Службени лист града Суботице", број 24/09), на непокретностима у КО Нови град и КО Стари град.

II. Град Суботица одређује се за корисника експропријације, односно административног преноса непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 465-5135/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић,** с.р.

1925

На основу члана 20. став 1. и члана 70. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС", бр. 53/95, 23/01 – СУС и 20/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС", број 30/10), по предлогу ЈП Дирекција за планирање и изградњу „Краљево", Краљево,

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

I. Утврђује се јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности – земљишта и објеката на

земљишту који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса непокретности, ради изградње дела улице Вељка Влаховића у Краљеву, на следећим непокретностима:

КО Краљево

– помоћна зграда – део, уписана као објекат број 1, укупне површине 79 m², приватна својина д.о.о. „КДС-М" експорт-импорт, Краљево, ул. Бошка Тошковића бр. 26, од чега су на кат. парц. бр. 1034/2 сграђена 64 m² (што је и укупна површина ове парцеле), на кат. парц. бр. 1030/2 сграђен 1 m², на кат. парц. бр. 1033/2 сграђена 2 m², на кат. парц. бр. 1034/3 сграђено 6 m², а на кат. парц. бр. 1034/4 сграђено 6 m², све парцеле уписане у ЛН бр. 6882 као државна својина Републике Србије, корисник д.о.о. „КДС-М" експорт-импорт, Краљево, ул. Бошка Тошковића бр. 26;

– кат. парц. број 1033/2, укупне површине 1 а 8 m², а која се састоји од земљишта под делом зграде у површини од 2 m² (који је саставни део објекта број 1 са кат. парц. бр. 1034/2) и земљиште уз зграду – објекат, уписана у ЛН бр. 6882 као државна својина Републике Србије, право коришћења д.о.о. „КДС-М" експорт-импорт, Краљево, ул. Бошка Тошковића бр. 26;

– кат. парц. број 1030/2, укупне површине 71 m², а која се састоји од помоћне зграде – део, уписана као објекат број 1, у површини од 35 m², од чега је 34 m² сграђено на кат. парц. бр. 1030/2, а 1 m² сграђен на кат. парц. бр. 1030/4, држалац – приватна својина Ћирковић (Милан) Светлане из Краљева, ул. Топлице Милана бр. 9, земљишта под делом зграде у површини од 1 m² (који је саставни део објекта са кат. парц. бр. 1034/2) и земљишта уз зграду – објекат, уписана у ЛН бр. 1004 као државна својина Републике Србије, право коришћења Ћирковић (Милан) Светлане из Краљева, ул. 4. краљевачки батаљон бр. 23, са 114/144 дела, Димитријевић (Живојин) Данице из Краљев, ул. Југ Богданова бр. 67/1, са 18/144 дела, Тимотијевић (Станимир) Мирољуба и Рачић (Слободан) Биљане, обоје из Краљева, ул. Топлице Милана бр. 9/1, обоје са по 6/144 дела;

– породична стамбена зграда, уписана као објекат бр. 1, у површини од 102 m², помоћна зграда, уписана као објекат бр. 2, у површини од 18 m² и помоћна зграда, уписана као објекат бр. 3, у површини од 11 m², приватна својина Писковић (Тодор) Димитрија из Београда, ул. Пролетерских бригада бр. 50 и Писковић (Тодор) Михаила из Београда, ул. Маријане Грегоран бр. 11, оба са по 1/2 дела, све на кат. парц. број 1079, укупне површине од 2 а 9 m², уписаној у ЛН бр. 1636 као државна својина Републике Србије, право коришћења Писковић (Тодор) Димитрија из Београда, ул. Пролетерских бригада бр. 50 и Писковић (Тодор) Михаила из Београда, ул. Маријане Грегоран бр. 11, оба са по 1/2 дела;

– кат. парц. број 1039/4, у површини од 65 m², уписана у ЛН бр. 7788 као државна својина Републике Србије, право коришћења ЈП „Општинска стамбена агенција", Краљево, ул. Цара Лазара бр. 84/А;

– кат. парц. број 1082, у површини од 34 m², уписана у ЛН бр. 844 као државна својина Републике Србије, право коришћења Полугић (Милета) Мирољуба из Краљева, ул. Обилићева бр. 17 и Грујичић Љиљане из Краљево, ул. Боже Цугера бр. 30, обоје са по 1/2 дела;

– кат. парц. број 1080/2, у површини од 15 m², уписана у ЛН бр. 7001 као државна својина Републике Србије, право коришћења „Техноопрема", Краљево, Конарево бр. 814.

II. ЈП Дирекција за планирање и изградњу „Краљево", Краљево одређује се за корисника експропријације, односно административног преноса непокретности из тачке I. овог решења.

III. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 465-5140/2010
У Београду, 15. јула 2010. године

Влада

Председник,
др **Мирко Цветковић**, с.р.

МИНИСТАРСТВА

1926

На основу члана 177. став 1. и члана 179. став 2. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС", бр. 107/05 и 72/09 – др. закон),

Министар здравља доноси

ПРАВИЛНИК

о измени Правилника о приправничком стажу и стручном испиту здравствених радника и здравствених сарадника

Члан 1.

У Правилнику о приправничком стажу и стручном испиту здравствених радника и здравствених сарадника („Службени гласник РС", бр. 50/06 и 112/09), у Плану и програму приправничког стажа, поглавље „IV. План и програм приправничког стажа за дипломиране фармацеуте" мења се и гласи:

„IV. ПЛАН И ПРОГРАМ ПРИПРАВНИЧКОГ СТАЖА ЗА ДИПЛОМИРАНЕ ФАРМАЦЕУТЕ

а) План приправничког стажа за дипломиране фармацеуте:

1. Фармацеутска технологија и рационална фармакотерапија – 11 месеци;

2. Контрола квалитета лекова и медицинских средстава – 20 дана;

3. Социјална фармација – 10 дана.

б) Програм приправничког стажа за дипломиране фармацеуте обухвата знања и вештине које дипломирани фармацеут треба да савлада у току приправничког стажа како би се оспособио за самостални професионални рад.

У току обављања приправничког стажа дипломирани фармацеут учи да примењује и развија знања и вештине које је стекао у току студија, изграђује лични професионални став, понашање и одговорност.

1. Фармацеутска технологија и рационална фармакотерапија:

Стаж у апотеци – 8 месеци

Током обављања приправничког стажа у апотеци дипломирани фармацеут се упознаје са: организацијом рада и пословима апотеке; радним упутствима и стандардним оперативним процедурама за рад у апотеци; готовим лековима (фармацеутски облик, јачина, паковање, терапијска примена), магистралним и галенским лековима и њиховом израдом, поступцима издавања лекова на рецепт и лекова чији је режим издавања без рецепта; избором, планирањем и снабдевањем лековима, медицинским средствима и другим производима; пријемом лекова, медицинских средстава и других производа и провером пратеће документације; складиштењем и чувањем лекова, медицинских средстава и других производа под прописаним условима и праћењем рокова употребе; вођењем одговарајуће документације и евиденције; класификацијом и листама лекова који се издају и прописују на терет средстава обавезног здравственог осигурања; савременом стручном литературом којом апотека располаже и поузданим изворима информација о лековима, медицинским средствима и другим производима; поступком одлагања, односно уништавања лекова, медицинских средстава и других производа.

Из области фармацеутске технологије приправник се посебно упознаје са: избором, планирањем, снабдевањем, складиштењем и чувањем активних и помоћних супстанци и одговарајуће амбалаже за израду магистралних и галенских лекова; припремом прибора, посуђа и опреме за израду магистралних и галенских лекова; израдом магистралних лекова (стерилних и нестерилних) по приспелим рецептима; радним упутствима и стандардним оперативним процедурама за рад у галенској лабораторији; израдом галенских лекова (стерилних и нестерилних) у галенској лабораторији апотеке; вођењем евиденција везаних за израду магистралних

Анекс 3:

ПРЕГЛЕД ЗАХТЕВА ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА ПРЕМА ПОДНОСИЦИМА (2010, 2009. и 2008. година)

2010. година
(захтеви примљени у Министарству животне средине и просторног планирања до 07.10.2010. г.)

Подносилац захтева	Број поднетих захтева	Заступљеност (%)
рад/општина	**8**	**5,64**
радско/општинско јавно правобранилаштво	**46**	**32,39**
авно предузеће	П чији је оснивач РС - 19	47,89
	П чији је оснивач ЈЛС - 68	13,38
	87	**61,27**
авни фонд	**1**	**0,70**
укупан број захтева	**142**	**100%**

2009. година
(захтеви обрађени у Министарству животне средине и просторног планирања током 2009. г.)

Подносилац захтева	Број поднетих захтева	Заступљеност (%)
Аутономна покрајина	**1**	**1,2**
рад/општина	**7**	**8,44**
радско/општинско јавно правобранилаштво	**33**	**39,76**
авно предузеће	П чији је оснивач РС - 20	24,10
	П чији је оснивач ЈЛС - 21	25,30
	41	**49,40**
привредно друштво	**1**	**1,2**
укупан број захтева	**83**	**100%**

2008. година
(захтеви обрађени у Министарству животне средине и просторног планирања током 2008. г.)

Подносилац захтева	Број поднетих захтева	Заступљеност (%)
Република	**1**	**1,25**
рад/општина	**6**	**7,50**
радско/општинско јавно правобранилаштво	**37**	**46,25**
авно предузеће	П чији је оснивач РС - 19	23,75
	П чији је оснивач ЈЛС - 17	21,25
	36	**45,00**
укупан број захтева	**80**	**100%**

Анекс 4:

ПРЕГЛЕД ЗАХТЕВА ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА ПРЕМА ВРСТИ ОБЈЕКАТА/РАДОВА (локални и државни значај)

2008. година	број поднетих захтева	%
изградња објеката локалног значаја	53	66,25
изградња објеката од значаја за Републику	27	33,75
укупно	80	100

2009. година	број поднетих захтева	%
изградња објеката локалног значаја	46	55,43
изградња објеката од значаја за Републику	37	44,57
укупно	83	100

2010. година	број поднетих захтева	%
изградња објеката локалног значаја	110	77,46
изградња објеката од значаја за Републику	32	22,54
укупно	142	100